

Rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 03.01.1967, sp. zn. 2 To 709/66, ECLI:CZ:KSUL:1967:2.TO.709.1966.1

Číslo: 34/1967

Právní věta: Neovládá-li obžalovaný jazyk, v němž se jednání vede, je podle § 28 tr. ř. orgán činný v trestním řízení povinen přibrat tlumočníka. Nepřibrání tlumočníka k jednání je zkrácením práva na obhajobu (§ 33 odst. 1 tr. ř.) a důvodem ke zrušení rozsudku (§ 258 odst. 1 písm. a) tr. ř.).

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 03.01.1967

Spisová značka: 2 To 709/66

Číslo rozhodnutí: 34

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Tlumočníci

Předpisy: 141/1961 Sb. § 33 odst. 1
§ 258 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 34/1967 sb. rozh.

Neovládá-li obžalovaný jazyk, v němž se jednání vede, je podle § 28 tr. ř. orgán činný v trestním řízení povinen přibrat tlumočníka. Nepřibrání tlumočníka k jednání je zkrácením práva na obhajobu (§ 33 odst. 1 tr. ř.) a důvodem ke zrušení rozsudku (§ 258 odst. 1 písm. a) tr. ř.).

(Rozhodnutí krajského soudu v Ústí n. Labem ze dne 3. ledna 1967 - [2 To 709/66](#).)

Rozsudkem okresního soudu v Děčíně ze dne 6. 12. 1966 sp. zn. 2 T 743/66 byl obžalovaný uznán vinným trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. c) tr. zák. a odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvou roků s tím, že tento trest vykoná ve druhé nápravně výchovné skupině.

Trestný čin spočíval v tom, že dne 15. 4. 1966 ve Varnsdorfu prodal neznámému muži transistorový radiopřijímač japonské výroby v hodnotě 950,- Kčs za 300,- Kčs, který měl vypůjčený z půjčovny Komunálních služeb města Varnsdorfu od 13. 4. 1966, ztržené peníze pro svoji potřebu použil a způsobil tím škodu Komunálním službám města Varnsdorfu na odcizeném přijímači a půjčovném ve výši 1128,20 Kčs.

K odvolání obžalovaného krajský soud napadený rozsudek zrušil a vrátil věc okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Z odůvodnění:

Ve včas podaném odvolání obžalovaný namítl, že se sice uvedeného jednání dopustil, má však za to, že by je nebylo lze posuzovat jako trestný čin, nýbrž že z jeho strany jde toliko o porušení občanskoprávního závazku, který na sebe převzal vypůjčením věci. Zdůraznil také, že nebyl k hlavnímu líčení řádně předvolán a že v důsledku toho neměl zachovánu pětidenní lhůtu k přípravě obhajoby. Především pak namítl, že je občanem maďarské národnosti, neumí správně mluvit ani správně nerozumí česky, proto byla jeho obhajoba ztížena. Požaduje, aby z těchto důvodů byl napadený rozsudek zrušen a on buď obžaloby zproštěn, nebo věc vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. V každém případě však považuje uložený mu trest za příliš přísný, poukazuje na nízkou hodnotu věci a na své povinnosti k rodině, takže se domnívá, že by mu trest měl, pokud nebude vyhověno odvolání jinak, být výrazně snížen.

Odvolací soud přezkoumal ve smyslu § 254 odst. 1 tr. ř. celý napadený rozsudek i řízení mu předcházející a dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je důvodné potud, že řízení nebylo provedeno tak, aby byla řádně šetřena všechna práva obžalovaného.

Všechny orgány činné v trestním řízení v této věci porušovaly ustanovení § 2 odst. 14 tr. ř., podle něhož je každý oprávněn užívat před orgány činnými v trestním řízení svého mateřského jazyka. Obžalovaný uvedl při výslechu před vyšetřovatelem, že je maďarské národnosti, nebyl však (alespoň to ze spisu neplyne) poučen o svých právech. Vezme-li se nadto v úvahu, že před odvolacím soudem se obžalovaný hájil tak, že celému jednání u okresního soudu dobře nerozuměl, protože mu smysl některých slov uniká, pak musil odvolací soud nutně dospět k závěru, že právo obžalovaného bylo zkráceno. Jde o takovou vadu, kterou nelze odstranit v odvolacím řízení a proto musil odvolací soud z tohoto důvodu napadený rozsudek zrušit a vrátit věc soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.